

GA UIT EN VERKONDIG HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in deze korte bijbelverkondiging wil ik met u een aantal bijbelse argumenten bekijken, waarom ieder kind van God zich geheel vrij mag voelen om het heerlijke Evangelie van eeuwige redding door Jezus Christus, cq. Gods boodschap, te verkondigen. Ja, dat ieder van ons daartoe zelfs **moét** uitgaan.

Te vaak wordt immers ten onrechte gedacht, dat deze taak alleen maar aan aangewezen of geroepen podiumsprekers is gegeven. Te vaak ook wordt daarbij in vaste stereotypen gedacht, ingegeven door menselijke inzetten en/of de 'cultuur' waarin men in de eigen gemeente geestelijk is opgevoed. En maar al te vaak komt het voor, dat oprechte kinderen Gods jarenlang trouw alle diensten in de gemeente bezoeken, doch nooit werkelijk actief voor Jezus zijn geworden. Het leven dat zij leiden, bestaat enkel uit consumeren. Gods Woord verzuchtte in dit verband en in brede zin tegen de leden van de gemeente te Jeruzalem, dat zij reeds leraars hadden behoren te zijn, omdat ze al zó lang christenen waren. En zoals u weet, is een leraar iemand die **aktief** een ander iets leert of onderwijst. Hebr. 5:12a – *“Want gij, daar gij leraars behoortet te zijn vanwege den tijd, hebt wederom van node, dat men u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods;.....”*

Laten we beginnen met het lezen van de zendingsopdracht van Jezus in Matt. 28:19 – *“Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.”*

Wat opvalt is, dat deze zendingsopdracht **algemeen** is. Aanwezig waren in ieder geval de elf belangrijkste discipelen (vers 16), doch blijkens Hand. 1:12-15 waren er nog veel meer aanwezigen. **Allen** kregen de opdracht van Jezus om uit te gaan en de volkeren (in het reddende Evangelie) te onderwijzen.

Wat ook opvalt is, dat de opdracht in zekere zin ook **ruim** is. Jezus beval hen om de volken te onderwijzen, te leren en te dopen. De bijbelse wijze van dopen is een vast gegeven, namelijk door onderdompeling en in de volledige Naam van de Drie-enige God, maar de wijze van onderwijzen en leren liet Jezus geheel vrij. Allerlei middelen van verscheidene aard kunnen daartoe dienen, zodat met name wij in onze moderne maatschappij met al z'n hoogwaardige communicatiemiddelen hier voordeel mee kunnen doen.

Laten we dan nu Jezus' zendingsopdracht in Mark. 16:15-18 eens lezen: *“En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.”*

Opnieuw ontdekken we de algemeenheid van de voor **elke** discipel geldende opdracht: *“Gaat heen in de wereld en predik het Evangelie!”* Maar vervolgens lezen we ook een nadere opdracht van Jezus. Het is als het ware een bijzondere toelichting. Want Hij zegt, dat zij die geloven (dus **al** degenen die het Evangelie aannemen) een aantal tekenen zullen volgen. Zij zullen onder andere duivelen uitwerpen en handen opleggen. Jezus verleent hier dus aan alle kinderen Gods de **macht** en de **autoriteit** om deze dingen te doen.

Dit betekent niet, dat iedereen lukraak en te pas en te onpas maar kan doen wat hem of haar goeddunkt, want natuurlijk zal alles met goddelijke wijsheid en onder de leiding van de Heilige Geest dienen te geschieden. Zo is het ook, dat in kerk en gemeente een zekere orde en discipline moet gelden. De genoemde taken zijn hier daarom toegewezen aan de daartoe aangewezen personen. Doch buiten kerk en gemeente mag ieder kind van God de van Jezus ontvangen macht en autoriteit uitoefenen. Ja, Jezus gebiedt dit dus zelfs!

Want Jezus verlangt dat nog heel veel mensen aan Zijn Koninkrijk worden toegevoegd. Hij wil niet dat er mensen verloren gaan, maar dat allen worden behouden. Gods Woord roept

dan ook elk kind van God op, om het werk van een evangelist te doen. 2 Tim. 4:5 – *“Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij.”*

Helaas beschikt de Heer echter slechts over weinig arbeiders om zielen binnen te halen en hen te voeden. Luk. 10:2 – *“Hij zeide dan tot hen: De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinige; daarom, bidt den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote.”*

Joh. 4:35 – *“Zegt gijlieden niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw ogen op en aanschouwt de landen; want zij zijn alrede wit om te oogsten.”*

De oogst is rijp en moet worden binnengehaald. Zo niet, dan zal de oogst bederven. Dan zullen zielen, die in principe voor Jezus openstaan, toch verloren gaan.

Natuurlijk, geliefde broeders en zusters, heeft niet ieder van ons hetzelfde talent gekregen. Niet ieder is van nature een begenadigd spreker. Niet ieder heeft dezelfde vrijmoedigheid om in het openbaar te spreken. Niet ieder heeft een talent om zielen te bemoedigen. Niet ieder heeft een talent om mooie muziek te maken en in het orkest te spelen. Niet ieder heeft een talent om met kinderen om te gaan, of met jongeren. Er zijn mensen die van nature zich graag op andere mensen richten, anderen zijn er juist op gericht om met hun handen te werken, of met cijfers, of met computers, of met dieren, of in de landbouw. Noem maar op! God is zo'n geweldig wijze, creatieve en fantasievolle Schepper, dat Hij de mens verschillend heeft geschapen en ons allemaal verschillende talenten heeft gegeven.

Daarbij, toen Hij ons uit genade redde van het eeuwige verderf door het heerlijke Kruisoffer van Jezus, maakte Hij ons bij onze wedergeboorte **allemaal** tot priesters van Hem. Openb. 1:6 – *“En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”*

Priesters zijn mensen die God dienen, waarbij zij volgens de betekenis van het Hebreeuwse grondwoord in het bijzonder tussen God en het volk bemiddelen. Ziet u het verband? God maakte ons allen tot Zijn dienaars, met als speciale taak om het volk, de mensen tot Hem te brengen. Ieder kind van God heeft als priester zijnde deze opdracht gekregen.

Laten we daarom deze brede, algemene opdracht aanvaarden! Zielen tot God brengen! Maar ieder mag dat op eigen wijze doen, met behulp van het speciaal door God uit genade aan hem of haar gegeven talent. 1 Petr. 4:10-11 – ***“Een iegelijk, gelijk hij gave ontvangen heeft, alzo bediene hij dezelve aan de anderen, als goede uitdelers der menigerlei genade Gods. Indien iemand spreekt, die spreke als de woorden Gods; indien iemand dient, die diene als uit kracht, die God verleent; opdat God in allen geprezen worde door Jezus Christus, Welken toekomt de heerlijkheid en de kracht, in alle eeuwigheid. Amen.”***

Bent u een spreker? Spreek dan Gods Woord tot opbouw van Zijn Gemeente. Bent u juist een dienaar? Dien dan Zijn Gemeente met Gods kracht.

Niemand van ons kan ontkennen, dat hij of zij van God een bijzonder talent (gave) heeft ontvangen. Wellicht heeft u dat talent zo goed ontwikkeld dat het u niet eens meer opvalt. Wellicht zegt u daarom: *“Ik heb eigenlijk geen talent”*. Toch hebt u wél een talent. Misschien vindt u het fijn om te dienen en te verzorgen. Ligt er dan geen berg werk in de gemeente juist op u te wachten? Wat een gelegenheid om het Evangelie uit te delen! Misschien kunt u heerlijk koken. Gebruik uw gave dan bijvoorbeeld tijdens de eventuele liefdemaaltijden in de kerk. Of gebruik uw talent om voor minderbehoeftigen en daklozen te koken. Misschien hebt u een talent om uw gezin te runnen en uw kinderen in het gareel te houden. Bedenk dan, dat u wellicht de premier van Nederland heeft opgevoed of een geweldige bijbelleraar. Wellicht kunt u ook uw talenten aanwenden in de zondagsschool of elders in de gemeente. Misschien kunt u niet zingen, maar hebt u toch een prachtige, welluidende stem. Dan kunt u met uw stem allerlei voordrachten in de kerk begeleiden. Wellicht heeft u ‘groene’ handen. Dan kunt u misschien de tuin van de kerk verzorgen en als mensen voorbij komen, hen vertellen wáárom u daar werkt.

Er is zo heel veel te doen voor de opbouw van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Daartoe mogen we onze eigen verschillende gaven en talenten aanwenden en besteden.

Rom. 12:6-8 – *“Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden. Hebbende nu verscheidene gaven, naar de genade, die ons gegeven is, **Zo laat ons die gaven besteden**, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; Hetzij die vermaant (NB, bemoedigt), in het vermanen (NB, bemoedigen); die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is (NB, leiding geeft), in naarstigheid (NB, met vlijt); die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid.”*

Omdat er zo heel veel te doen is voor de opbouw van de Gemeente en we allen onze eigen verschillende gaven en talenten hebben, is er geen enkele reden om jaloers op elkaar te zijn. Want de Heilige Geest heeft **naar Zijn wil** ieder van ons dát specifiek bij ons passende talent gegeven. 1 Cor. 12:11,18 – *“Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil..... Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft.”* Veel mensen verlangen van nature naar een podium, naar aandacht en erkenning. Maar de drijfveer van dat verlangen is meestal satan, die ons wil laten vallen in hoogmoed en trots. U zou het geweldig vinden om zo mooi solo te kunnen zingen in de kerk of viool te spelen als die ene zuster of te prediken als die ene broeder. Maar helaas is die plaats u (nog) niet gegeven! Maar zou dan misschien de Heilige Geest in Zijn wijsheid u juist die plaats niet hebben toebedeeld om u te behoeden voor een val in hoogmoed en trots? Dat zou toch mogelijk zijn geweest? Hij kent toch onze harten en motieven, al vóórdát wij geboren waren?

Al die verschillende gaven en talenten tonen ook aan, dat ieder kind van God zijn of haar eigen, persoonlijke arbeidsveld van God heeft ontvangen. Wérk en oogst op dat veld! Maar om te werken en te oogsten op het ‘eigen’ arbeidsveld, dient ieder van ons ook de eigen roeping vast te stellen en vervolgens in te stappen. In de eigen roeping, cq. taak, opdracht! Nooit kan een ander mens voor u of mij bepalen, wélke die individuele roeping is. U kunt misschien mooi pianospelen en u speelt daarom ook in de gemeente. Maar het is de Heilige Geest die bepaalt of uw bijzondere roeping ook werkelijk in het pianospel is gelegen. 2 Petr. 1:10 – *“Daarom, broeders, benaastigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen.”*

Broeders en zusters, uiteindelijk zal ieder van ons ooit persoonlijk verantwoording moeten afleggen tegenover de Heer, wat wij met onze talenten hebben gedaan. Dan zullen we wellicht tot onze schade en schande ontdekken, dat we ons niet meer kunnen verschuilen achter dooddoeners als: *“Er was nooit de tijd of de gelegenheid om mijn talenten voor Jezus’ Koninkrijk uit te oefenen”* of *“In onze gemeente was er nooit behoefte aan mijn talenten”* of *“Mijn voorganger of ouderling verbood het mij om mijn specifieke talent te gebruiken”*. Want in de bijbel staan gelijkenissen van Jezus beschreven, waarin Hij oproept om met onze talenten te woekeren. Dat houdt ook in, dat eventuele hindernissen worden omzeild! Volgens het woordenboek betekent woekeren onder andere *“van iets het uiterste voordeel trekken, iets zo nuttig mogelijk besteden”*.

Zo is er een gelijkenis geschreven, waarin een heer aan zijn knechten ieder een bepaald gewicht aan geld gaf (talenten genoemd), om daarmee te handelen en winst te maken. Matt. 25:14-30 – *“Want het is gelijk een mens, die buiten ‘s lands reizende, zijn dienstknechten riep, en gaf hun zijn goederen over. En den ene gaf hij vijf talenten, en den ander twee, en den derden een, een iegelijk naar zijn vermogen, en verreisde terstond. Die nu de vijf talenten ontvangen had, ging heen, en handelde daarmede, en won andere vijf talenten. Desgelijks ook die de twee ontvangen had, die won ook andere twee. Maar die het ene ontvangen had, ging heen en groef in de aarde, en verborg het geld zijns heren. En na een langen tijd kwam de heer van dezelve dienstknechten, en hield rekening met hen. En die de vijf talenten ontvangen had, kwam, en bracht tot hem andere vijf talenten, zeggende: Heer, vijf talenten hebt gij mij gegeven; zie, andere vijf talenten heb ik boven dezelve gewonnen. En zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht! over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heeren. En die de twee*

talenten ontvangen had, kwam ook tot hem, en zeide: Heer, twee talenten hebt gij mij gegeven; zie, twee andere talenten heb ik boven dezelve gewonnen. Zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heeren. Maar die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zeide: Heer! ik kende u, dat gij een hard mens zijt, maaiende, waar gij niet gezaaid hebt, en vergaderende van daar, waar gij niet gestrooid hebt; En bevreesd zijnde, ben ik heengegaan, en heb uw talent verborgen in de aarde; zie, gij hebt het uwe. Maar zijn heer, antwoordende, zeide tot hem: Gij boze en luie dienstknecht! gij wist, dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb, en van daar vergader, waar ik niet gestrooid heb. Zo moest gij dan mijn geld den wisselaren gedaan hebben, en ik, komende, zou het mijne wedergenomen hebben met woeker. Neemt dan van hem het talent weg, en geeft het dengene, die de tien talenten heeft. Want een iegelijk die heeft, dien zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van dengene, die niet heeft, van dien zal genomen worden, ook dat hij heeft. En werpt den onnutten dienstknecht uit in de buitenste duisternis; daar zal wening zijn en knersing der tanden.”

Hoe duidelijk blijkt uit deze gelijkenis voor ieder de opdracht om te handelen, ja, zelfs te woekeren, met de ontvangen persoonlijke, individuele talenten. Wie met die talenten handelt, dat wil zeggen, wie die talenten aanwendt voor Gods Koninkrijk, zal worden beloond.

Maar waar het mij nu omgaat, is de houding van die knecht die één talent had ontvangen plus de opdracht om ermee te handelen. Wat deed hij echter? Hij groef een gat in de aarde en verborg het geld van zijn heer. Nadat zijn heer terug was gekomen van de buitenlandse reis, groef hij het geld weer op en bracht het terug, vergezeld met de opmerking dat hij bevreesd was geweest voor zijn heer. De reden voor die vrees was, naar ik meen, dat de heer te hoge of zelfs onredelijke verwachtingen zou hebben over de eventueel te maken winst op dat ene talent.

De reactie van de heer was evident. De knecht werd boos en lui genoemd, het ene talent werd hem vervolgens ontnomen, waarna de knecht *‘in de buitenste duisternis werd geworpen’*, hetgeen bijzonder Joods idioom was om aan te geven, dat iemand buiten de gemeenschap werd geplaatst.

Is het niet vreselijk om verworpen te worden, broeders en zusters?

Maar was het argument van de dienstknecht om niets met het talent te doen, wel waarheid? De dienstknecht begroef het talent in de aarde. In een ander evangelie (Luk. 19:11-27) staat een gelijkenis met dezelfde strekking. Hier verborg de dienstknecht, die één pond had ontvangen om ermee te handelen, het geld in een zweetdoek en legde het weg tot de terugkomst van de heer. En ik las ooit, dat er in de Joodse Talmoed een bijzondere passage staat geschreven over het verbergen van toevertrouwd geld. Namelijk, dat degene die het aan hem toevertrouwde geld in de aarde begraaft of in een doek wikkelt en weglegt, er niet aansprakelijk voor is.

Hiermee wordt duidelijk, dat deze dienstknecht geen aansprakelijkheid voor het talent wilde aanvaarden. Maar met dit argument kwam hij niet weg bij zijn heer. En dáárom was hij lui en boos en niet waardig om in de gemeenschap te vertoeven.

Is deze gelijkenis voor ons geen ernstige waarschuwing? Jezus verlangt dat wij vlijtig voor Hem arbeiden met de aan ons gegeven talenten. En onze beloning zal groot zijn. En Jezus is geen harde, strenge Heer, Die staat te popelen om ons te veroordelen. Neen, Hij nam het doodsoordeel en onze rechtvaardige straf op Zich door onschuldig voor ons aan het kruis te sterven. Maar het is door onze eigen houding, door geen verantwoording voor onze talenten te willen aanvaarden, mochten wij ooit door Jezus buiten de gemeenschap worden geplaatst. Daarom, geliefde broeders en zusters, ook al hebben wij slechts één talent ontvangen. Laten wij het toch gebruiken voor Jezus' Koninkrijk. Om daarmee zielen voor Jezus te winnen, die anders verloren zouden gaan. Laten we toch met dat ene talent een positief getuigenis van het reddende Evangelie geven, namelijk dat Jezus leeft en mensen wil redden.

Moge Hij u en mij deze week zegenen. Amen.